

VITTNESFÖRHÖR 3 – Sara Nilsson

- **Namn:** Sara Nilsson (28)
- **Roll:** Granne till Hembygdsgården, sjuksköterska
- **Plats:** Förhörssrum 1, Lycksele Polisstation
- **Datum/Tid:** 2025-06-21, 13:00

Utskrift av förhör:

Polis (P): Sara, tack för att du tar dig tid. Vi vet att det här är svårt. Du var den som ringde in?

Sara (S): Ja... Ja, det var jag. Jag kan fortfarande inte tro att det är sant.

P: Kan du berätta exakt vad som hände i morse, från det att du vaknade?

S: Jag gick ut med min hund, Sigge, som vanligt vid sextiden. Vi gick vår vanliga runda runt hembygdsgården. Jag såg att den stora dörren till ladan stod på glänt, vilket var lite konstigt. Sigge började dra mot öppningen och gny. Jag fick en dålig känsla, så jag ropade hallå, men fick inget svar. När jag kikade in såg jag.... jag såg henne ligga där på golvet.

P: Rörde du vid något inne i ladan?

S: Nej, absolut inte! Jag är sjuksköterska, jag vet att man inte ska röra en potentiell brottsplats. Jag backade ut direkt och ringde 112.

P: I larmsamtalet nämnde du att du hörde något tidigare under natten. Berätta.

S: Ja, det var vid fyratiden, kvart över fyra kanske. Hunden behövde gå ut en snabbis. När vi var precis utanför huset hörde jag ett skrik från ladan. Sen såg jag en skugga försvinna från ett av fönstren.

P: Hur många röster hörde du?

S: Två. En kvinnas skrik, det lät så... skräckslaget. Och en mans dämpade röst.

P: Kan du beskriva några fler detaljer kring personen du såg, eller något annat som stack ut?

S: Det är svårt att säga, allt gick så fort. Men det glittrade till, kanske från ett verktyg eller någon reflex. Jag såg inte exakt.

P: Hur väl kände du Hanna?

S: Hon var en väldigt rar tjej. Vi pratade lite då och då bara.

P: Såg du henne under midsommarfesten igår kväll?

S: Ja, en snabbis. Hon verkade ganska stressad, tyckte jag. Jag såg henne gräla ganska högljutt med sin nya pojkvän, Erik, tidigare på kvällen. Det såg intensivt ut.

P: Något annat du reagerade på under festen?

S: Det var väl mest att stämningen blev lite stökig framåt småtimmarna. Jonas Pettersson var ju väldigt full, och... ja, det var allmänt rörigt. Men inget annat som kändes direkt hotfullt.

P: Okej, Sara. Tack för din tid. Om du kommer på något mer, oavsett hur litet det verkar, tveka inte att höra av dig.

S: Ja, absolut. Jag hoppas verkligen att ni hittar den som gjorde det här.